

Boj med čustvi

Ko sreča ti pride na plan,
misliš, da je to tvoj najsrečnejši dan.

Odplavaš v mesto domišljije,
a jeza se skozenj prebije.

Nato srečen dan mine,
in lep spomin izgine.

Jeza v tvojih mislih zavlada,
a kmalu ljubezen jo prevlada.

Jeza besno odteče,
in strele s sebe meče.

A tudi žalost želi glavna biti,
zato se z ljubeznijo začne boriti.

Bitka že dolgo traja,
a njuna zagretost še ostaja.

Ko le ta sčasoma popusti,
si žalost bitko prilasti.

Ko po krono se odpravi,
veselje se pred njo postavi.

»Tukaj se ustavi,« reče ji
in samo po krono odhiti.

Nato nadaljuje,
in pri tem nobene besede ne obžaluje:

»Nič ni boljšega od veselega konca,
ki traja vse do počenega lonca.«

Žalost se ob teh besedah nekaj zelo pomembnega nauči,

zato zapre oči,

in iz kraljestva odhiti.

Sedaj vsi so veseli,

zato veselje so objeli.

Napisala Eva Zorenč 5.b